

לתת את ה"כוש" הנכון

eden magazine

אנשים מספרים על השינוי בחייהם, והפעם: כשהיתה ילדה לא התאפשר לאודליה שפיטלני להיעזר במורים פרטיים ואת הדרך שלה למצוינות עשתה בכוחות עצמה | לפני מספר שנים עזבה את משרתה כעורכת דין והקימה את עמותת "כוש" שמאות מתנדביה מסייעים לילדים מעוטי יכולת בלימודים | לפני כשנה, קיבלה על מפעלה החשוב את אות הנשיא למתנדב

המוטו שלי הוא שציונים טובים מגבירים את הסיכוי להשכלה גבוהה, שהיא המפתח לכרנסה ולמצב כלכלי משופר. סיוע ופוש בלימודים - זו מתנה שנתתי לבנותיי ורציתי לתת גם לילדים שלהוריהם אין אפשרות, זמן או ידע להעניק להם

ללא הבדלי צבע או דת

בשנות ה-80, למדתי משפטים באוניברסיטת תל אביב. במהלך הלימודים נישאתי לאפי העוסק בתחום הנדל"ן, ומאז, כבר למעלה מ-30 שנה אנחנו ביחד, נשואים והורים לשרון, בוגרת לימודי משפטים שעובדת במשרד פרסום, רוני, 23, סטודנטית לפסיכולוגיה, ודניאלה, 20, שהשתחררה השבוע מהצבא. עשיתי תואר שני במשפטים ובמקביל עבדתי כעורכת דין במשך כ-17 שנה והייתי היועצת המשפטית של בית החולים 'תל השומר'. עשיתי את העבודה נאמנה וחשתי שיש כאן אתגר מקצועי וגם מוסרי במיקסום הפעילות לטובת החולים ושמירה על כספי הציבור. עברתי תקופה מאוד מעניינת אבל הרגשתי שהקטע הנפשי והרוחני לא תמיד בא על סיפוקו.

בשנת 2001, נסעתי לארצות הברית לעשות מאסטר במנהל הציבורי. התנדבתי במהלך השנים, היו לי רעיונות חברתיים, אבל חסר לי הידע והבסיס להגשים אותם. היה לי חלום ילדות ללמוד בהרווארד, שלא הוגשם. התחנתי וילדתי בגיל צעיר, הייתי כבולה לעבודה, לשגרה, למוסכמות וליום יום. חשתי ששנה של לימודים תפתח לי כיוונים חדשים וגם תרחיב את האופקים לבנותיי. הבת הגדולה השתחררה מהצבא, נסעה לנוי יורק והגיעה אלי בסופי שבוע. שתי הבנות הצעירות שהיו בכיתה ו' ובכתה ח' יצאו איתי לבוסטון. שכרנו דירה בברוקליין, פרבר של בוסטון, כי מערכת החינוך שם מצוינת. רציתי שהבנות ייחשפו למגורים במדינה אחרת, לתרבות שונה, לשפה זרה. היה ברור שזו התמודדות לא פשוטה. רק הצד הנשי של המשפחה נסע ואילו בעלי נשאר בארץ בכדי לעבוד ולאפשר לנו לחוות את החוויה. היה ברור שגם השינוי

"באחד הימים, ערכה אשתו של אחד המתנדבים בעמותת 'פוש', איש היי-טק מצליח, מסיבה ליום הולדתו של בעלה. לצידם של שלושת ילדי בני הזוג עמד גם הילד שהוא מלמד מזה מספר שנים. כשראה את הילד, אמר האיש בהתרגשות: 'זה הילד הרביעי שלי. הילדים שלי רואים בו אחד מהם ואותי זה ממלא אושר. ההתנדבות הזו לא רק שינתה את חייו אלא גם את חיי'. זה רק סיפור אחד מיני רבים. בעיני, לדברים שאמר אותו אדם, אין מחיר. הם יקרים וחשובים מאין כמוהם ומהווים את ההשראה שלנו לפעול ב'פוש'. נולדתי בפרדס כץ, וכל מה שקרה בחיי היה נדבך נוסף בדרך להקמת העמותה בראשה אני עומדת כיום. כשהייתי בכיתה ב' עברה משפחתי לרמת גן ואמי ניגשה לבית הספר לרשום אותי. המנהל שמע שעברנו מפרדס כץ ואמר לאמא שלי שאני לא יכולה ללמוד אצלם כי אני שייכת לאזור אחר. אלא שילדה שהתגוררה בדירה מולנו, למדה אף היא בבית הספר ואמא שלי התעקשה וניצחה. למרות שהייתי קטנה, הבנתי שמשוהו לא בסדר. זה נחשב לבית ספר ברמה טובה ואני לא נראיתי למנהל. למעלה מ-40 שנה עברו מאז, אבל התחושה שלא רוצים אותך כאן, שאת לא שייכת, זכורה לי עד היום כלא נעימה.

מאז שאני זוכרת את עצמי, בכל גיל, תמיד עבדתי. לימדתי שיעורים פרטיים, עשיתי בייביסיטר, עבדתי בספרייה, בקייטנות. בכיתה ח' עברתי ללמוד בתיכון בעיר אחרת, שם חוויתי את החוויה מהצד השני - להתמודד עם ילדים שהיתה להם האפשרות הכלכלית להיעזר בשיעורים פרטיים, מה שלי לא היה. נעזרתי אם כן בילדים שנעזרו במורים, הדבקתי את הקצב וזה לימד אותי משהו על משאבים ויכולות.

המשפחתי לא יהיה קל, למרות שבעלי הגיע מידי פעם לביקורים מרגשים. היחס לבנותי היה מדהים. בית הספר שכר מורות דוברות עברית שהעניקו להן ולעוד ישראלים שלמדו שם שיעורי העשרה. הבנות הגיעו חסרות ידע באנגלית וביטחון והשיעורים הפריטיים האלה במסגרת בית הספר העניקו להן את התחושה שיש להן למי לפנות. זה מה שהעלה אצלי את הרעיון להכניס מתנדבים לבתי הספר, שיעניקו לילדים מתקשים העשרה פרטית שכזאת, עם תשומת לב אישית. הבנתי שזו צריכה להיות היוזמה שלי – שכן לכל ילד יש רק ילדות אחת וצריך להשקיע בו ולעזור לו, ולא משנה מה מוצאו, צבע העור או הדת שלו.

הסקפטיות התחלפה בהתלהבות

עם שובי ארצה, פניתי לאחד מבתי הספר באור יהודה, שאלתי את המנהלת במה אוכל לסייע, גייסתי כמה מחברותי והעניין החל להתגלגל. הן התחילו בלימודי אנגלית, בשיתוף עם המורים המקומיים ובהדרכתם. הילדים היו נרגשים ובלעו בצמא את מה שלימדו אותם. היו ילדים שאמרו עליהם שהם מקרה אבוד ואחרי כמה חודשים הם ידעו לקרוא, לכתוב, התחילו לפטפט. המנהלת אמרה לנו שזה פלא, שהיא לא האמינה. בסוף אותה שנה כבר פנו אלינו וביקשו תגבור גם במקצועות אחרים, בספרות, בתנ"ך ובחשבון. גם בתי ספר אחרים ששמעו על הפרויקט פנו בבקשת עזרה. שנה אחרי שהתחלנו את התוכנית היו כבר 40-30 מתנדבים וכיום עמותת 'פוש' פועלת ב-185 בתי ספר עם למעלה מ-1,000 מתנדבים המלמדים את כל המקצועות מכתה א' עד סוף י"ב. לכל מתנדב מתאימים את האזור, המקצוע, התלמיד והרמה. אנחנו מפעילים 35 רכזים שמראיינים את המתנדבים, נפגשים איתם, עורכים להם השתלמויות ועוזרים להם להתמודד עם קשיים שונים. כל מתנדב מקבל תלמיד אחד או שניים קבועים לכל השנה ועימם הוא נפגש בבית הספר ביום ובשעה קבועה, פעם בשבוע.

לאנשים שמגיעים ל'פוש' כדי ללמד יש רצון ומחויבות לתרום לחינוך. אלה אנשים מגוונים ובכל הגילאים – יש ביניהם טייסים, מורים, עורכי דין ואנשי היי-טק, ציירים ורואי חשבון, שמכניסים רוח רעננה ללימודים. כולנו מלמדים את חומר הלימודים שהמורה קובעת אבל כל אחד מלמד בדרכו, כי יש מקום

ליצירתיות. אחד מלמד במשחק, אחר מתבל בסיפורים אישיים. אנחנו מעניקים מתנדב לכל ילד שהמורה קובעת שהוא צריך עזרה. הדרישה היחידה היא שההורים לא יכולים לממן שיעורים פרטיים בעצמם. המוטו שלי הוא שציונים טובים מגבירים את הסיכוי להשכלה גבוהה, שהיא המפתח לפרנסה ולמצב כלכלי משופר. סיוע ופוש בלימודים – זו מתנה שנתתי לבנותי ורציתי לתת גם לילדים שלהוריהם אין אפשרות, זמן או ידע להעניק להם.

חשוב שנתרום למי שלא יכולים ושאינן להם, כדי שלא נהפוך לחברה מנוכרת שמתעלמת ממצוקות האחר. 'פוש' נותנת לילדי המצוקה את ההזדמנות לצאת מהבועה של הבערות והעוני ואת התחושה שיש מישהו שאכפת לו מהם. למתנדבים זה מעניק את היכולת לפגוש בבתי הספר ילדים מרקעים סוציו-אקונומיים קשים, לחבור אליהם, להקשיב ולעזור להם לא רק בלימודים, אלא בחיים בכלל, ולשמש עבורם כמוזל חיובי לחיקוי. המתנדבים שלנו אידיאליסטים, חדורי מוטיבציה, עושים עבודת קודש.

הרכזים וגם אני עובדים בהתנדבות וללא שכר. יש גם פרויקטים שאנחנו משלמים עבורם. 'פוש' מעסיקה מורות הוראה מתקנת להקניית כתיבה וקריאה לילדים דיסלקטים. הן עובדות נפלא עם ילדים שלהורים שלהם אין כסף לערוך להם אבחון. למרבתם, זה הדבר הפרטי היחיד שיקבלו אי פעם. הייתי שמחה להתרחב לפריפריה אך אני זקוקה לתקציבים על מנת שאוכל להעסיק במקומות הללו רכזים בשכר וכך להגיע להרבה מקומות שיש בהם דרישה לעזרה. לשם כך אנו זקוקים לתרומות.

כואב לי שיש כל כך הרבה שזקוקים להתייחסות ובגלל מחסור במשאבים לא זוכים לעזרה שעשויה לשנות את חייהם. עד היום, אלפי ילדים זכו לסיוע של מתנדבי 'פוש'. על פי המשוברים שהמורים והמנהלים ממלאים על עבודת המתנדבים אנחנו מבינים עד כמה התלמידים שקיבלו מתנדב התקדמו בלימודים וגם התנהגותית ומבחינת הדימוי העצמי.

אגב, 'פוש' זה ראשי תיבות של 'פועלים לשוויון בחינוך'. אנחנו לא ממציאים את הכישרון של הילדים. הוא קיים בכל ילד ואנחנו רק צריכים לתת לו את הפוש הקטן הזה – שיצליח". ■

לפרטים, טל': 03-5354965, www.pushedu.org

